

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XVI

Број 35

Фебруар 2018.

<http://www.paracinac.com/>

**ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА**

**СВЕТИ РОМАН
ПОДЈУХОРСКИ**

Активности удружења

СПОРТ

фото: С.Т. Живановић

**Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина**

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

Пише: Мирослав ДИМИТРИЈЕВИЋ

„ПРАВИ ЗНАЧАЈ ИМЕНА СРБ“ (По Милошу С. Милојевићу)

„Што се нас самих тиче, и покрај неумрле славе и непобитне и скоро једине вредности г.Шафарика у оној ствари, скромно наводимо: да нам се чини да су његови разлози доста једностранни, да као такви и не потпуни и ако су му сва тумачења основана на истини и правој и темељној науци, — ипак нису подпуна, потпуно исцрпљена и свестрано објасњена. Ово нарочито излази у речи **Срб**, **Серб**, без да је се имало погледа и на друге произношаје код садањих славен. разних, а некада бивших чистих и само србских племена и Срба, као укупног и једног братског срп: народа. Тако нису узалудни изговори једног и истог имена народњег: **Срб**, **Србин**, **Серб** **Сербин**, **Србљин**, **Сербљин**, **Сарб**, **Сарбин**, **Сирб**, **Сирбин**, **Серс**, **Серсин**, **Сораб**, **Сорб**, **Сјабр**, **Сјабрин**, **Сибр**, **Сибрин**, **Себр**, **Себрин**, **Сурб**, **Сурбин** итд.

Свако то име једног и истог некада само србског, а сада свију славен. племена, народа, има и своје узроке зашто се тако произноси и изговара. Ниједна једина речица, ни један једини звук и глас у сваког народа, није постао без узрока, који је само њему својствен, а не ком другом и којој другој речци. Што је који народ у језику богатији, то он и има више, чинећих, се једнаких речи, које се чине да једно и исто означавају, а кад се добро проучи, онда излази сасвим другчије. Тако греше они који држе: да је онај језик богатији, који једном речју означава више предмета. Тиме се показује само слабост и неподпуност тог језика, као и слаба и нејачка, управо недоносна, створна сила тога народа...“/1/.

ПРАИСТОРИЈСКА ГЕОГРАФИЈА СА СРБКИМ НАЗИВИМА ГРАДОВА, СЕЛА, РЕКА, ЈЕЗЕРА...

Пошто се само лаж доказује, а истина се једноставно показује, и ми ћемо овде само показати један број србских топонима и хидронима на простору Европе и Азије, али и на родном Балкану,

колевци србској, које је помно пописао Милош С. Милојевић, али и други историографи нашег времена. Реч **Срб** налазимо у најразличитијим облицима:

ГРАДОВИ И МЕСТА СА СРБКИМ НАЗИВИМА:

Сараба и **sinus Sarabicus** у Индији код Птоломеја; према обичном начину читања **Сабара**; **Sarbacum** у **Сарматији** европској; **Сарбана** у Индији; **Сарбане** у Месопотамији такође код Птоломеја и на Т. Пејт.; **Сарбане** у Мигдонији, (Mygdonien) код Ам. Марцелина; **Sarbanissa** на Понту; **Sarmalia** у Галицији; **Саварабатис** земља у Индији код Птоломеја; **Serbetium**, **Servittium** у Доњој Панонији на Таб. Пејт., у Итин. Ант. и код Равенског; **Serbinum**, такође код Птоломеја; **Сермиле** у Македонији код Херодота, Тук. и других; **Серпа** у Хиспанији у Итин. Ант; **Sirbitum** у Етиопији; **Sirpium** у Италији на Таб. Пејт. и код Рав; **Sorable** на **Сардинији** у Итин. Ант., код Птол., и Рав.; **Sorba** у Карнији код Рав.; **Sorbiodunum** у Британији у Ит. Ант. и на новчићима; **Sorpara**, **Soroba** у Кападокији код Птол. и на Таб. Пејт.; **Сорва** у Арменији на Таб. Пејт.; **Sorviodurum** у Винделицији; **Суруба** у Сарматији ас. код Птол. и др; **Срб** село у личкој регији, такође у Арадском округу; **Serba** село у Хуњадској жупанији; **Serbija** село у Зарандерској жупанији; **Serbaska** село у Крашовској жупанији; **Serbeli** властела у Загребачкој жупанији; **Serben** село у Lief. Kr. Venden; **Serbešt** село у Бихарској жупанији; **Сербљани** село у две Банал-регије; **Сербовец** село у Берегер жупанији; **Серфо**, **Серфанто** острво и место на северозападу од Сифанто; **Серпеиск**; **Серпухов** град у Русији; **Sierpe** (уместо Срб'ц) град у војводству Plock; **Sirb** село у Марморској жупанији, такође у Бихарској жупанији, као и у Зарандерској жупанији; **Сирби** село у Бихарској жупанији и у Сатмарској жупанији; **Сирбова** село у Темишварској жупанији; **Sorbygdens** област намесника у Јужној Шведској Göteborglän; **Сорви** уместо Срби острво код Мореа; **Срби**, **Србец** села у Чешкој; **Србац**, **Србазан**, **Србце**, **Србеи**, **Србиа** села у Бугарској; **Србија** у Босни; **Србица** град у Македонији; **Zerbst** (Србиште) град у Немачкој...

РЕКЕ И ЈЕЗЕРА СА СРБКИМ НАЗИВИМА:

Сабрина, **Сарва** у Британији код Тацита и Рав.; **Сарабус** у Индији код Птол. притока Ганга; **Саравус**, **Саруба**, **Sarvix** у Галији потврђено на карти Т. Пејт, у Итин. Ант., код Аусон. и Рав.; **Сараватес**, **Сербес** у Mauriciji caes код Птол.; **Сермиус** у Тракији у Акт. С. Алекс.; **Sirbes** у Ликији; **Sirbonis**, **Сербонис** језеро у Египту код Херодота, Страбона, Птол. и др.; **Зиоберес**, **Зиобрис**, степска река у Партији (Parthien) код Куртиуса; **Сарабат** у Малој Азији; **Сарп** водопад на

реци Glommenelf у Норвешкој,; **Сербе**, **Сарпа** река у Астрахану, у земљи старих Сирбен Плинија и Птоломеја; **Сарвиз** у жупанијама Штулвајсенбурга и Толнера; **Сербиша**, **Сервиша** у Персији; **Серпенка** (Серпејка), у Русији; **Sierpenica** у Војводству Plock; **Серви**, **Севри** у Битинији; **Србец**, **Сорбед** у Тирингену; **Србица** у Србији; **Сребуша** долина и река у жупанији Торда; **Заб**, **Зарб** више река у Персији; **Зербис** или **Зервис** у Месопотамији и многа друга.

СРЕСКО ИМЕ НА РОДНОМ БАЛКАНУ

(Према попису Ђуре Даничића)

Србани - име села у Истри; **Србац** - место на утоку Врбаса у Саву; **Србанин** - презиме, или надимак становника села Ловске у пакрачком округу; **Србарија** - име насеља у старој србској држави; **Србар** - наесље у Истри, забележено још у 13. веку; **Србарица** - место у бујском котару, у Истри; **Србат** - презиме у околини Бедне у хрватском Загорју; **Србавци** - место у старој српској држави; **Србера** - име локве у Истри; **Србица** - село у старој србској држави; **Србија** земља; **Србија** - име града у старој србској држави; **Србина** - место у Црној Гори; **Србин Ками** - село у Црној Гори; **Србиновић** - презиме у Лици; **Србинов Луг** - име пределу; **Србињак** - заселак у Истри; **Србиште** - име увале на острву Сестрњу у задарском котару – **Србишче**; **Србљани** - географско име у Истри и једног места у Босни; **Срб** - село у доњолапском котару у Хрватској; **Срб** - у средњем веку главно место унске жупе, која се простирала око врела уне до утока Унца; **Срб** - брдо код места **Срб**. **Срботина** - име села у фочанском котару у Босни; **Србица** - село у скопљанском пашалуку од 300 кућа; између којих су око 40 хришћанске, а остале су закона турскога, али говоре србски; **Срб** - припадник народа и место у Лици; **Срба** - женско лично име; **Србан** - врста биљке; **Србац** - врста траве; **Србадија**, **Србаљски**, **Србаљство** - исто што и Српство; **Србачица** - име биљке; **Србекања** - аугментатив од Србин; **Србель** – Србљи; **Србен** - мушко име; **Србенда** - аугментатив од Срб; **Србендић** - презиме, или надимак једног сакупљачн народних песама; **Србеница** парица - накит девојачки у Српкиња; **Србешчица** – биљка, Србетка - презиме или надимак; **Србезан**, **Србезна**, **Србезно** - слободан, независан, јак; **Србичка** - придев од **Србица**; **Србијанац**, **Србијанка**, **Србијански**, **Србин**, **Србинство** – Србство; **Србињ** – Србин; **Србити** - цинити некога Србином; **Срблија** – Србија; **Србљачки** - сто припада Србљацима; **Србљак** – Срб; **Србљак** - србска црквена књига, у којој је сабрана служба и житија србских светаца; **Србљанин** - човек из Срба у Лици; **Србљење** – србити; **Србљи** – србски; **Србљин** - Срб, **Србаљ**, **Србин**; **Србљи** - исто што и србска земља; **Србљин** – презиме; **Србљин** - име биљке; **Србо** - хипокористик од Србин. **Србобран** - име места у Бачкој; **Срборит** - врста лепила за кров, сложеница

од Србо, да се покаже, да је производ србски, а не туђи; **Србословенски** - исто што и србски; **Србовање** - именица од србовати; **Србовати** - живети па српски начин; **Србовлах** - село у крајинском округу у Србији; **Србождер** - велики непријатељ Срба; **Србуља** - стара србска црквена књига, руком писана и штампана, у којој језик није помешан с руским; **Србуљица** - деминутив од Србуља; **Србадија** - **Срборум** натио; генс **Серби**; **Србекања** - аугментатив од Срб; **Србињаски**; **Србљак** - народна поезија...

СРБИ НА АНТИЧКИМ ГЕОГРАФСКИМ КАРТАМА

„Плиније Старији (1.сталеће после Христа) сачувао је многе топониме везане за Србе и њихова насеља. Тако он на Балканском полуострву проналази место **Сербинум (Serbbinum)** у Панонији... као и **Серретес (Serretes)** и **Осерриатес (Oserriates)** на Сави... Па ипак, Плиније је, поред места **Сербинос** у Панонији документовао сличне топониме у Закавказју (**Серви**) као и Месопотамији. Плиније нам је оставио и сазнање о постојању србског града на Криму (**Сарбацон**) као и о насељу **Серберион** – у којој се налазило на ушћу Дона у Азовско море. Сазнања Плинија и Птоломеја коришћена су при изради Ортелијусове карте Паноније и Илирика из 1590. године.

Помпоније Мела: Читаво столеће пре Птоломеја драгоцене податке о географском положају Срба у прикавказском басену оставио је Помпоније Мела, римски географ, који је 43. године после Христа написао дело у три књиге под називом "Опис земље". Ово дело нам доноси сазнања далеко старија од самог Меле и у њему се, поред осталог, на источном црноморском приморју наводе, поред осталих и племена племе **Серри**. Овим именом се на много места означавају управо Срби. На овом простору још је Херодот одређену планину назвао Монте **Серрорум** (или, у слободном преводу, Србска планина) а она би се могла лоцирати као данашња планина Балкан. ...Помпоније Мела помиње и насеље **Сербинос/ Сервинос** у Панонији. Занимљиво је да племе **Серра**, **Серба** многи истраживачи смештају између северозападног Кавказа и источне обале Азовског мора што у потпуности одговара Плинијевом географском смештању Срба које наводи као **Серби**, **Серреи**. Дакле, подаци које су навели Помпоније Мела у "Опису земље" и Плиније Старији у делу "Историја природе", а оба аутора су живела и стварала у 1. столећу после Христа, доводе нас до сазнања да су Срби били на просторима Балканског полуострва и шире још пре Христа!

Александријски географ **Клаудије Птоломеј** доноси још богатије картографске приказе србских насеобина. Стварајући своју карту света средином 2. столећа после Христа, Птоломеј на својој мапи,

на територији Балканског полуострва, наводи топониме несумњиво србског порекла. Тако се недалеко од данашњег Сиска налази **Сербинум (Serbinum)**, на картама Римског царства назван и **Сервитиум (Servitium)**. Шире гледано, Птоломеј именован налази Србе (**Сербои**) у области Кавказа, а тај податак потврђују и други картографи пре њега (Помпоније Мела и Плиније Старији). Јужно од простора данашње Србије и Балканског полупротока, Птоломеј бележи у Мауретанији близу маолазијског града Цезареје србски град **Сербетос - Сербетис**. О овом месту писали су Милош Милојевић, Сима Лукин – Лазић и Олга Пјановић који су дошли до закључка да су Срби са ових простора северне Африке прешли на Иберско, Апенинско и Балканско полуострво. Недалеко од овог града налази се познато **Сербонијско језеро** о коме нам податке остављају Херодот и Диодор Сицилијски. Описи ове двојице писаца су истоветни – језеро је дугуљастог облика с тиме што Диодор наглашава да је дубина језера "чудновата". За ово језеро Птоломеј као да није знао. Птоломеј бележи на својој карти на обалама југоисточног Црног мора град **Србицу (Серрбанисса)**.

Појтингерова мапа: Ова мапа света је копија једног римског итинерара из 3. века после Христа. Ова мапа је дужине 7 метара и доноси нам податак да се око данашњег Скадра (Албанија) налазило насеље Понс **Сервили**... На Појтинговој мапи још је видљиво насеље **Венденис** на данашњем Косову и Метохији који, заједно са Понс **Сервили**, данас сведочи о раном постојању Срба тамо где их данас има све мање.

Појтингерова мапа из 3. Века пре Христа

Србској историји и, посебно, србским историчарима, предстоји једно велико прочишћење како би напokon испливала права историја Срба на видело и била стављена под окриље институција. Као што смо у овом раду видели, за тако нешто дефинитивно има материјала и потребе" (Подвукао – М.Д.) /21/.

/1/ Милојевић, М. „Одломци историје Срба“, Београд, „Никола Пашић“, 2000.

/2/ Небојша Озимић, „Најстарији помени Срба на античким картама Балканског полуострва“ Ниш, Србија.

Мирслав Димитријевић

Знаменити

СВЕТИ РОМАН ПОДЈУХОРСКИ

Сажетак

Основна идеја овог кратког излагања је да се што потпуније сагледа житије Светог Романа Преподобног, овога пута као - Светог Романа Подјухорског, српског монаха чудотворних моћи, односно - Светог Романа српског. Најпре ћу да се позovem на доступне писане изворе:

1. У „Гласнику“ СПЦ имамо следећу тврдњу: „Ако се у народу и назива Свети Роман Синајац, **не значи да није могао да буде Србин**, јер су србски монаси имали контакта са молчалницима Синајског манастира, о чему говоре књиге пронађене у овом манастиру на србском језику“. („Гласник“ – службени лист Српске православне цркве, број 11, 1966).

2. У ПРАВОСЛАВНОМ СВЕТАЧНИКУ Јеромонах Хризостом Хиландарац, у одредници Преподобни Роман пише да је „**живео на 200 година пре Немањића**“ и да је „**назван Синаитом**“. Значи, А: Свети Роман није дошао у време кнеза Лазара у Моравску Србију, као што ће се видети мало касније из Повеље Василија Другог Македонца, и Б: „**названом Синаит**“, што пружа могућност тумачења да је Свети Роман био из неког другог народа, овога пута – србског, јер Хиландарац Хризостом не каже прецизно да је пореклом са Синаја, или Синајац, већ „названом Синаит“, вероватно због строгости своје аскезе.

(Јеромонах Хризостом Столић ПРАВОСЛАВНИ СВЕТАЧНИК, други том, јул-август, Београд, 1989. године, стр. 624.)

3. Књижевник Миљојко Веселиновић, пореклом из села Јасења, близу манастира Светог Романа код Ђуниса, проучавајући повељу цара Василија Другог Македонца из 1019. године, у којој се спомиње СВЕНТЕРОМОН – највероватније СВЕТИ РОМАН, дошао је до закључка, у свом делу издатом 1939. године, да је **Свети Роман био пореклом Србин**.

(Ово СВЕНТЕРОМОН је уобичајено у старој литератури: рецимо СВЕНТЕВИД=Свети Вид)

4. Др Лазар Мирковић, чувени професор и литургичар је још прецизнији: „Свети Роман се убраја у броју седам Синајита и то: Свети Григорије у Горњаку, Свети Зосим у Туману, Свети Ромил у Раваници, **Свети Роман у Подјухорју (планина Јухор код Јагодине)**, Свети Сисоје у Сисојевцу, Свети Нестор (брат Светог Романа) у Светом Стевану код Алексинца и Вавило“. За Вавила се не каже где је подвизавао, али ми знамо да се изнад кањона реке Раманице, данас Раванице, уздише брдо са пећинама-окапницама које се зове – Вавило. Највероватније по монаху Вавилу.

(Слободан М. Милановић „Село Мајур код Јагодине, издавач „Вук Караџић“ Параћин, 1994. године, стр. 62).

5. И Свети владика Николај Велимировић, сада Свети Николај Српски, називао је овог великог чудотворца и тиховатеља - **Свети Роман Подјухорски. (Видети: Пролог)**

6. Протојереј-ставрофор Младен Вукићевић који је освештао темеље храма Светог Романа у селу Мајуру под Јухором, близу Јагодине, 2. августа 1937. године, одредио је и име светитеља коме се храм посвећује – **Светом Роману српском.**

7. „Овом светитељу треба дати право место у календару Српске православне цркве под пуним именом: **Свети Роман српски (26/16). августа**“, залаже се Слободан М. Милановић, дугогодишњи свештеник у мајурској цркви Светог Романа. (Слободан М. Милановић: „Село Мајур код Јагодине“, издавач „Вук Караџић“ Параћин, 1994. стр. 63).

8. Култ Светог Романа Подјухорског негује се са великим поштовањем у свим селима подјухорским, посебно у Мајуру, где се на брду „Бучина“ налазе и два кладенца Светог Романа, који имају исцелитељну и чудотворну моћ. По народном предању ту је подвизавао Свети Роман Подјухорски у свом скиту, и то је култно место у Поморављу већ више од 1000 година, а посећују га верници из Средњег Поморавља и других крајева Србије.

9. Српска црква је у православни календар уписала Преподобног Романа тек 1962. године.

Закључак

Овим подацима не желимо било шта унапред одређивати или пресуђивати, (прејудуцирати), већ хоћемо само да новим чињеницама допунимо житије Светог Романа, који је по свој прилици, нека ми опросте свети Синајци и друга његова браћа у Христу, најпоштованији у српском народу.

Мирослав Димитријевић

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Захвалница

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи.

АКТИВНОСТИ УДРУЖЕЊА

Посета Туристичке организације Општине Параћин Удружењу Параћинаца у Београду

На позив нашег Удружења одазвала се Туристичка организација Општине Параћин и била присутна 30.01.2018. године на редовном окупљању наших чланова.

На челу делегације Туристичка организација Општине Параћин био је Директор господин Аљоша Глигоријевић са сарадником Робертом Ролином.

На панелној презентацији представљене су туристичке могућности Општине Параћин. Пре почетка излагања све присутне поздравио је арх. Бранко Куцина са жељом чешћег контакта са огранима управе, установама и организацијама нашег Параћина.

Г-дин Аљоша Глигоријевић упознао је све присуне о могућностима Параћина, Грзе, Сисевца и Петрушке области о манастирима Свете Петке у Извору, манастирима у Сисевцу, Љешју и Својинову као и о хотелском капацитетима града Парићина и наведених излетишта.

Све ове могућности пропраћене су филмом уз пригодну музичку подлогу и детаљима – објашњењима са подацима о сваком туристичком или манастирском локалитету.

По завршетку излагања и пратећег филмског материјала чланови Удружења постаили су многа занимљива питања а издвојили смо само нека најинтересантнија :

- Могућност коришћења приватних станова или кућа у туристичке сврхе,

- Шта је последњих година учињено на побољшању квалитета туристичке услуге.
- Да ли постоји стратегија развоја туризма на територији Општине Параћин и др.
- Детаљна објашњења и одговори на наша питања су :
- Да се станови и други приватни објекти могу издавати у туристичке сврхе по утврђењу власништва и категоризације од стране општине.
- Да је у последњих 5 година изграђен нови хотел у центру Параћина, тако да је са постојећим капацитетима у току 2016.годне било око 15000 ноћења.
- На Грзи су ревитализоване све пешачке и трим стазе са путоказима, клупама, одмориштима и другим пратећим мобилијаром.
- У Сисевцу је обновљен стари и изграђен нови базен са термалном водом и изграђено је дестине приватних смештајних објекта са приближно 300 нових кревета.
- Обновљени су манастири Света Петка и Својиново...

Наши чланови Удружења Д.Матовић и Д.Ђоковић, дугогодишњи турисилки радници, изнели су став да је неопходно урадити стратегију развоја туризма у општини Параћин и тиме омогућити приступ Европским инвестиционим фондовима. На тај начин створила би се могућност у даље улагање у постојеће туристичке објекте као и у изградњу нових капацитета.

Презентација туристичке понуде Општине Параћин

О предлогу за израду стратегије развоја туризма у општини Параћин Туристичка организација покренуће то питање пред надлежним органима управе града Параћина.

Сви из Туристичке организације су свесни неопходности и потребе за тим документом, као полазне тачке и радо су прихватили сарадњу са нашим Удружењем по том питању.

Домаћин овог скупа арх.Бранко Куцина упознао је све присутне да је у излагању Г-дин Аљоше Глигоријевића често помињано име Грзе и Сисевца, да очеви наших чланова Борица

Тодоровић и Санда Танић су творци и реализатори планинарског дома "Ђорђе Живковић" и приступних саобраћајница "Швајсовани мост"(на путу Параћин Зајечар) – Грза, затим Грза-Сисевац, уз напомену да је горњи слој пута 80% изграђен још крајем прошлог века али из разноразних разлога од тада заборављен и препуштен зубу времена.

На крају скупа захвалили смо се представницима Туристичке организације Општине Параћин и изразили смо жељу да можемо, хоћемо и да смо спремни за пуну сарадњу а све у корист нашег Параћина.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

Дегустација производа Млекаре Михајловић из Параћина

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду на редовном састанку 26. децембра 2017, организовало је дегустацију производа Млекаре "Михајловић".

Млекара "Михајловић" је започела пословање 2001.године у обновљеном погону некадашње млекаре у Кривом Виру, у општини Бољевац. Због захтева тржишта и потребе за стандардизацијом, 2003. године изграђен је нови, модерно опремљен погон, капацитета 30.000 литара млека дневно у Параћину. 2006. године су уведени ISO HACCP стандарди чијом применом је постигнут квалитет производа на максималан ниво, а 2009. године је од Министарства пољопривреде добијен извозни број за земље ван ЕУ.

Млекара Михајловић Д.О.О. Параћин отворила је три продавнице у Београду:

- На пијаци Скадарлија, Џорџа Вашингтона бб, локал 18,
- На пијаци у блоку 44, Нови Београд, бул Јурија Гагарина бб, локал 16 и
- На пијаци Видиковац, Видиковачки венац 92, локал 38.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

ЈУБИЛЕЈ ФСО ПАРАЋИН

ПРОСЛАВА 70 ГОДИНА ПОСТОЈАЊА И РАДА ФУДБАЛСКОГ САВЕЗА ОПШТИНЕ ПАРАЋИН

70 ГОДИНА ФСО ПАРАЋИН

Поводом прославе 70 година и рада ФСО Параћин уручено је 35 плакета и 99 захвалница

ПАРАЋИН - 22. Децембра 2017. године у Ресторану "Михајловић" у Параћину одржана је прослава 70 година постојања и рада Фудбалског Савеза Општине Параћин. Свечаној седници је присуствовао велики број званица из области спорта као и званице из Локалне самоуправе, којима је уручено 35 плакета и 99 захвалница које су уручивали председник Фудбалског савеза Општине Параћин Момир Јовановић и потпредседници Горан Јанковић и Ненад атанасковић. Скуп су уприличили својим доласком Драгиша Бинић, познато фудбалско име, испред Фудбалског Савеза Србије, Новица Тончев председник Фудбалског Савеза Региона Источне Србије као и Владица Милановић председник Фудбалског Савеза Поморавског Округа као и представници осталих Фудбалских Савеза Поморавског Округа, представници побратимског Фудбалског Савеза Града Краљева, затим представници свих Фудбалских клубова Општине Параћин, а такође и личности заслужне за развој фудбала данашњице и уназад кроз историју.

Када се помиње историја треба истаћи да се прва фудбалска крпењача закотрљала у Параћину

давне 1911. године, а све заслуге иду тадашњем голману БСК-а из Београда Таси Бизетићу који ју је тада донео у Параћин. Од давне 1911. године па све до данас фудбал је био и остао најпопуларнији спорт у Параћину.

На иницијативу Параћинских заљубљеника у фудбал у јулу месецу 1947. године основан је Фудбалски Савез Општине Параћин, спортска асоцијација спортиста и спортских радника који су заједнички настојали да постигну што више и боље у фудбалској игри. Од свог основања па до данас Фудбалски Савез Општине Параћин је стожер друштвено-спортског организовања најпопуларније игре на свету., а његову породицу данас чине још: Струковне организације тренера и судија, који дају свој велики допринос укупном унапређењу фудбалског спорта код нас.

Данас Фудбалски Савез Општине Параћин чине 42 клуба, у редовним такмичењима је 32 клуба са 49 екипа, а у години јубилеја наши клубови у највишим ранговима постигли су најбоље резултате у последњих 20 година, Фудбалски Клуб "Јединство" из Параћина заузело је друго место на табели Српске Лиге Исток, док је Фудбалски Клуб "СФС Борац" из Параћина првопласирани у Зони Запад.

Додела признања представнику ФСО Драгиши Бинићу

Додела признања председнику ФСРИС Новици Тончеву

Припремио: Небојша Богосављевић

СПОРТ

У зимској паузи многе промене у параћинском Јединству

НОВИ ТРЕНЕР С НОВИМ САСТАВОМ

Јесењу сезону у Српској лиги „Исток“ фудбалери Јединства су завршили на другом месту, са шест бодова мање од Трајала из Крушевца. Зимску паузу руководство клуба, предвођено председником Мирославом Живановићем је искористило за што бољу припрему за пролећну сезону. Професор Миша Стефановић је постављен за координатора за рад са млађим селекцијама, а Горан Марковић Жабарац је изабран за спортског директора клуба. Уместо Владимира Пантелића, који је напустио клуб и отишао у Моравац Орион из Мрштана, за тренера је постављен Срећко Мишић, тренер који је раније водио Звижд из Кучева, Млади радник из Пожаревца, кадете из Јагодине, а прертходне сезоне био и осам кола на клупи Табана 1970 из Јагодине.

Прелазни рок је завршен, Јединство је остало без Палуровића, Дељанина, Мијатовића, Петровића, Гајића и Стојановића, а од петнаестак новајлија, са осморицом је договорена сарадња.

Нови чланови клуба су: Небојша Станков (ОФК Вршац), Стефан Субашић (Степојевац), Марко Мاستило (Раднички, Зрењанин), Данијел Стаменковић (Раднички, Ваљево), Предраг Вујовић и Слободан Јовановић тандем из Трајала из Крушевца, Михајло Гороњић (Севојно) и млади Лука Марковић, омладинац Напретка из Крушевца. Неколико пријатељских мечева су показали да ће Јединство и даље бити кандидат за највиши пласман. Биће веома тешко јер се и Трајал доста појачао каже Горан Марковић, спортски деиректор Јединства.

У првој фази припрема, Мишић, Јолић и Марковић, доста је посветио пажњу одабиру играча за прилојну сезону. Против СФС Борца, Карађорђа из Тополое, Темнића 1924 из Варварина, Будућности из Поповца и Младог Борца из Великог Орашја пружена је прилика свим играчима, а у наредним мечевима радиће се на уигравању тима, који од 10. Марта и меча са Дунавом из Прахова, треба да крене у борну за прво место.

Жалимо за Дељанином и Мијатовићем, јер да су остали били би много јачи. Брину и повреде, Кристић, Јаковљевић, Младеновић, Пеливановић и Иванковић су ван строја, али се не предајемо – каже Срећко Мишић, нови тренер Јединства из Параћина. Љубитељи фудбала у Параћину уживаће овог пролећа, јер поред мечева својих љубимаца, имаће прилику да посматрају и утакмице Прве лиге Србије. Наиме Темнић 1924 из Варварина, своје мечеве као домаћин играће у Параћину.

В.П.

Станислава Цаца Кнез Милојковић (Параћин, 1930 – Сежана, 2017)

Сликарака, илустраторка, дизајнерка, ова свестрана уметница била је чланица УЛУПУДС-а и Британског Краљевског друштва акварелиста. Рођена је у Параћину, а на студије психологије и сликарства дошла је у Београд где је живела до пре 32 године. Од тада се трајно настањује у Сежани, у Словенији, где је живела до краја живота.

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на e-mail

udruzenje.paracinaca@gmail.com

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Редакција Гласила Параћинац

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Захвалница

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи.

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Гласило удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Редакцијски одбор: др Саша Живановић (главни уредник), Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана Ристић (секретар редакције).

Техничка припрема и уређење: др Саша Живановић

Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд

веб адреса: www.paracinac.com